

ARTETMARGES.BE
INFO@ARTETMARGES.BE
T +32 2 533 94 90

ART
ET
MARGES

E CŒUR AU VENTRE

MUSEE
MUSEUM

R 1 B
U 0 R
E 0 U
O X
H A L
A U E L
T E S
3
1
4

13.02 – 07.06.2020

PERSDOSSIER

- PERSBERICHT, p. 3
- HET ART ET MARGES MUSEUM, p. 4
- DE TENTOONSTELLING, p. 7
- DE KUNSTENAARS, p. 8
- DE CATALOGUS, p. 10
- INTERVIEW MET DE VERZAMELAARS, p. 11
- KUNSTENAARS : EEN SELECTIE, p. 13
- DE PERMANENTE COLLECTIE, p. 18
- AGENDA, p. 18
- CONTACTEN, p. 18

EXPO

Le Coeur au ventre

van 13 februari tot 7 juni 2020

vrijdag 14 februari van 18u tot 21u Vernissage in aanwezigheid van Marion et L. Oster, de verzamelaars

Gepassioneerde verzamelaars, talentontdekkers en gale-rijhouders met een groot hart, leven Marion en L. Oster tussen een fascinerende vloedgolf van art brut en expressio-nistische werken.

“Le Coeur au ventre” nodigt u uit voor een originele onderdompeling in de wereld van deze discrete verzamelaars. Daarbij wordt hun woonomgeving en haar ontelbare bewoners volledig nagebootst.

Verbonden door hun liefde voor de werken en de kunstenaars die zij verdedigen, vertellen Marion en L. Oster uitgebreid over hun verzameling tijdens een interview dat gepubliceerd wordt in de rijkelijk geïllustreerde catalogus van de tentoonstelling (22x22cm, 72 bladzijden, 31 foto's, FR/NL)

Perscontacten:

Sarah Kokot 02 533 94 90 sarah.kokot@artetmarges.be
 Sybille Iweins 02 538 90 08 sybille.iweins@agencecinna.be

Adres, bereikbaarheid en prijs:

314 Hoogstraat, 1000 Brussel
 Tel : +32 (0)2/533.94.90 – Fax : +32 (0)2/533.94.98

Tickets: 4€ / 2€ (kinderen, studenten, groepen van minstens 10 personen, gepensioneerd) / 1,25€ (artikel 27) / gratis (-6 jaar, vrienden van het Art et marges museum, 1e zondag van de maand). Open van dinsdag tot zondag, van 11 tot 18 uur.

Met de metro: lijnen 2 en 6 (Hallepoort) / per bus: 27, 48 (Sint Pieterziekenhuis), 123, 136, 137, 365a, W (Hallepoort) / per tram: 3, 4, 51 (Hallepoort) / per trein: station Brussel-Zuid.

Meer info en rondleidingen/animations:

<http://artetmarges.be/fr/activ.html>

Reservation : 02 533 94 90 / info@artetmarges.be

Waarom deze tentoonstelling?

Dit is de **eerste keer** dat een zo groot deel van deze privéverzameling getoond wordt aan het publiek

De scenografie biedt de bezoeker een **heuse onderdompeling**, een unieke ervaring die zich situeert tussen de installatie en de totale kunst

De **expressieve en betoverende kracht** die de werken van deze verzameling uitstralen is echt ongeëvenaard.

Een **volstrekt nieuw werk** zal in situ ontworpen worden door de kunstenaars Caroline Dahyot

Agenda:

Woensdag 26.02: Familieworkshop

Zaterdag 14.03: Museum Night Fever
 Zwarte magie en waarzeggerij!

Zaterdag 21.03: Marolles Ma Diversité
 Geleid bezoek door onze burenl! (FR)

Zaterdag 25.04: Erfgoeddag
 Monotype-workshop voor de hele familie

En nog: een Speeddating, een rondleiding door de verzamelaars en het MultiO festival (in samenwerking met het Centre culturel Jacques Franck). Stay tuned!

HET ART ET MARGES MUSEUM

Het Art et marges museum, gewijd aan de outsiderkunst, bevindt zich in het hartje van Brussel en stelt de kunst en haar grenzen in vraag. De verzameling ontstond in het midden van de tachtiger jaren, met werken van autodidactische kunstenaars en creaties die tot stand kwamen in kunstateliers voor personen met een mentale beperking of in psychiatrische instellingen. Inmiddels bevat zij meer dan 3500 internationale werken die in de marge van de eigenlijke kunstwereld ontstonden. Het museum heeft een permanente verzameling en organiseert jaarlijks drie tijdelijke tentoonstellingen waaraan zowel kunstenaars van buiten als van binnen de marge deelnemen en die de grenzen van de kunst en haar definitie zelf in vraag stellen. De tijdelijke tentoonstellingen zijn thematisch, monografisch of gewijd aan een specifieke verzameling. Meestal worden zij op het gelijkvloers georganiseerd, terwijl de zaal op de eerste verdieping een aantal werken uit de permanente verzameling toont. Voor uitzonderlijke tentoonstellingen worden de twee verdiepingen gebruikt, en dit één keer per jaar.

Het Art et marges museum sluit aan bij de Art Brut, een concept dat in het midden van de 20e eeuw ontwikkeld werd door de Franse schilder Jean Dubuffet (1901 – 1985), die werken verzamelde van psychiatrische patiënten die in instellingen verbleven. Jean Dubuffet zag in die werken een soort van authenticiteit en noodzakelijkheid die hij niet terugvond in hetgeen hij de "culturele kunst" noemde.

Het Art et marges museum beperkt zich evenwel niet tot Art Brut-werken zoals Dubuffet die definieerde. Jean Dubuffet vond de term uit en definieerde hem, maar verbood het gebruik daarvan voor alles wat niet te maken had met zijn persoonlijke verzameling, die men vandaag kan ontdekken in het museum "La Collection de l'Art Brut" in Lausanne. Voor hem waren de werken die in het kader van kunstateliers tot stand kwamen geen Art Brut, of het nu ging om ateliers voor personen met een mentale handicap of voor personen in de psychiatrie. En dat was ook zijn antwoord aan Françoise Henrion, de oprichtster van Art en marge (dat later zou uitgroeien tot het Art et marges museum) toen zij hem in 1984 die vraag stelde. Françoise Henrion leidde in die tijd het Centre de Recherche et de Diffusion dat zich focuste op werken die in de marge van de traditionele kunstwereld ontstaan – autodidactische werken, maar ook creaties die tot stand komen in het kader van kunstateliers voor personen met een mentale beperking of in psychiatrische instellingen. Beetje bij beetje evolueerde deze vzw in de richting van de "outsiderkunst". Oorspronkelijk was deze term de Engelse vertaling van "Art Brut", maar mettertijd werd het begrip verruimd en ging het ook andere kunstwerken omvatten die buiten de eigenlijke kunstwereld tot stand kwamen.

Vanaf 1986 beschikte Art en marge over een tentoonstellingsruime en werkte het als een galerij zonder winstgevend doel. De verzameling groeide aan op het ritme van de tentoonstellingen, hetgeen uiteindelijk een statuutwijziging wenselijk maakte. Zo ontstond het Art et marges museum, dat in december 2009 ingehuldigd werd.

De naamsverandering weerspiegelt het streven naar openheid van het museum, de wil om werken te tonen die ontstaan buiten de geijkte kunstwereld en vaak voortvloeien uit de marginaliteit van hun maker, maar ook gedreven door het streven naar integratie en dialoog met kunstenaars die men "insiders" zou kunnen noemen. De plek definieert de marge niet maar stelt haar in vraag en ondervraagt bijgevolg ook de definitie van de kunst zelf. In contact met deze werken rijzen automatisch vragen op zoals : kan een werk dat gemaakt wordt zonder dat men bewust een kunstwerk wilt maken wel beschouwd worden als kunst?

De getoonde werken ontstonden zowel in het kader van ateliers als in de strikte intimiteit. Vaak hebben zij een nauw verband met het leven van de maker; zij komen vaak spontaan tot stand, zonder dat er over nagedacht wordt en richten zich dikwijls heel direct tot de toeschouwer. Maar nooit plooiën zij zich naar regels, zelfs wanneer zij proberen om die na te leven. Het Art et Marges Museum is een ruimte waarin de creatie uit het intieme milieu waarin zij tot stand kwam gehaald wordt; het is een ruimte waarin de creatie meer dan ooit gecombineerd wordt met het idee van de vrijheid.

Het Art et Marges museum blijft na meer dan 30 jaar bestaan (waarvan 8 als museum) nog een beetje in de vertrouwelijke sfeer. Dat heeft wellicht te maken met zijn omvang, met het gebouw waarin het ondergebracht is en dat niet meteen de aandacht trekt, en met de beperkte ruimte waarover het beschikt. Maar dat laatste aspect kan men ook beschouwen als een sterkte. Het gaat niet om een indrukwekkende ruimte waarin de bezoeker verloren loopt: hij heeft meteen contact met het museum personeel en alles staat in het teken van de dialoog. Museum Night Fever, de nocturnes van de Brusselse musea, ruimte voor de kinderen, schoolbezoeken, familiebezoeken, ronde-tafels, performances, ontmoetingen met kunstenaars... Het Art et Marges Museum leeft op het ritme van de activiteiten die het organiseert of waaraan het deelneemt.

Het Art et Marges museum vindt het heel belangrijk om groot en klein optimaal te verwelkomen. Regelmatig worden activiteiten voor kinderen georganiseerd in het museum tijdens dewelke de tentoongestelde werken op een ludieke manier toegelicht worden. Bovendien worden regelmatig evenementen, waaronder conferenties, georganiseerd rond de georganiseerde tentoonstellingen.

LE CŒUR AU VENTRE, DE TENTOONSTELLING

Deze opmerkelijke verzameling ontstond in het kader van de ontmoeting van twee personen met een heuse passie voor kunst, Marion en L. Oster. Zij voegden hun respectievelijke verzamelingen samen en breiden deze constant uit. Meer nog, zij dompelen zich onder in hun verzameling, zij wonen tussen al hun werken die deel uitmaken van hun dagelijkse leven, van 's morgens tot 's avonds.

De verzameling vormt een globaal kunstwerk op zich, waarin opmerkelijke art brut voorwerpen gemengd worden met expressionistische, naïeve, populaire, religieuze, Haïtiaanse en Afrikaanse werken maar ook voodoo-kunst en persoonlijke creaties. Het geheel houdt geen rekening met hiërarchieën, categorieën, periodes noch gemeenschappen. Zo ontstaan verrassende gelijkenissen tussen religieuze en hedendaagse kunst, tussen volkse creaties en etnografische beeldhouwwerken of art brut werken. Alsof zij een onzichtbare en magische band vormen die ons, mensen, via de creatie verbindt.

Het museum heeft deze fantastische leefomgeving heropgebouwd en wil u een momentopname tonen van dit steeds veranderend geheel. Want de werken worden regelmatig verplaatst om te kunnen genieten van een betere verlichting of een gepastere omgeving. En elke nieuwe aanwinst veroorzaakt een domino-effect waarbij de werken weer allemaal herschikt worden. Het geheel verandert voortdurend en klopt op het ritme van de aanwinsten.

De werken worden geliefd en verzorgd als kinderen. Elk heeft een eigen verhaal: waar het gevonden werd, hoe het meteen geliefd werd en waarom het zo onweerstaanbaar is. L. en Marion Oster vinden zichzelf terug in de keuze van de werken. Voor hem heeft het eerst en vooral te maken met de emoties die een werk teweeg brengt: « Kunst voert me terug naar een soort sterke, tribale, primaire emotie » verklaart hij. « Plots voel ik mij echt. » Voor Marion gaat het vooral om de dialoog die er kan ontstaan tussen haarzelf en de werken, en de uitwisseling met de kunstenaars die zij begeleidt. Hun keuzes zijn vooral gericht op kunstenaars die geen onderscheid maken tussen "het creatieproces enerzijds en hun leven anderzijds." Net als voor hen zijn kunst en leven totaal met elkaar verstrengeld.

DE KUNSTENAARS

A.C.M, Abadne, Adam Sabhan, Aïni Philippe, Albasser Pierre, Amar Paul, Amourette Pierre, Angskasapura Noviadi, Armstrong Zebedee, Aspar Claudine, Avril Armand, Azema Philippe, Babahoum, Badia, Barbarit Béatrice, Barbe-Hatuel Nicole, Barrameda, Baudelere Karl, Bauman Manuel, Beaver Larry, Ben Ali, Berquin Patricia, Birobent Martine, Blot Olivier, Bosco Giovanni, Branciard Jean, Brunet Guy, Burland Francois, Cadore Delphine, Cahoreau Gustave, Calvo Jesus Sosa, Carré Line, Cerredo Fabian, Chabaud Louis, Chanut Danielle-Marie, Chauvet François, Chawan Katchinath, Chesne Jean-Michel, Chichollini David, Chomette Virginie, Cluzel Nicolas, Comte Robin, Cooper Ronald, Corentin Sylvain, Dahyot Caroline, D'antuono Barbara, De Sagazan Olivier, Demelis Eric, Dereux Philippe, Dominici Véronique, Doñate Pepe, Doué Eric, Dubréus Lhérisson, Duclos Hélène, Dugnoille Myla, Duprilot Hubert, Dupuy Guy, El Syrio Josvedi, Evaristo, Fillaudeau Noël, Finster Howard, Fleury Yves-Jules, Gallieni Jill, Gillet Lionel, Glamocak Zlatko, Golz Michael, Gordon Ted, Gougelin Eric, Goulet Marie-Thérèse, Goux Claudine, Greiner Thierry, Grunenwaldt Martha, Hinojosa Aaron, Huré Elodie, Hofer Josef, Ikizek, Jaber, Jacqui Danielle, Jagiello George, Jakobowicz Marie, Jorgensen Hans, Joss, Kapela Paulo, Knopf Solange, Koczÿ Rosemarie, Kurhajec Joseph, La Pinturitas, Labrie Karine, Lacoste Alain, Lagnieu Hélène, Lallement Amélie, Lambert Thierry, Laure Isabelle, Laurent Henri, Laurent Joël, Le Carré-Galimard Simone, Liberman Cirlène, Lippstreu Alexis, Manca Bonaria, Marie Florence, Mariette, Manero Gilles, Margot Margot, Marshall Francis, Marte Daldo, Mecalco David, Michaels Damian, Mister Imagination, Monchatre François, Mond Mina, Montpied Bruno, Morel Marie, Mustafa, Nadau Jean-Pierre, Nedjar Michel, Nitkowski Stani, Obata Masao, Oster Marion, Palmer Andrei, Park Chong-Ran, Patba58, Pelligand Bernard, Pelosi Marilena, Philippi Jean-Christophe, Pietquin Dimitri, Pietri Josselin, Pignat Armande, Plaza Amadeo, Plhy Lubos, Podesta Giovanni Battista, Postic Evelyne, Proctor Mary, Raák, Rey Robert, Rieux Jean-Francois, Rigal Antoine, Robert Yvonne, Robertson Royal, Robillard André, Rosset Jean, Ruzena, Saban Ody, Sablon Françoise, Sanders Jim, Schwanse Petra, Sendrey Gérard, Sesow Matt, Sharlhorne Welmon, St John Christopher, Staelens Ghyslaine Et Sylvain, Stroff Denis, Tanjung Ni, Tirilly Jean, Turlonias Jean, Ughetto Henri, Ursin Catherine, Valois Marie-Françoise, Van Acker Jacqueline, Vigneau Monique, Vinsard Marcel, Vladimir, Webster Dereck, Zanon Juliette.

LE CŒUR AU VENTRE, DE CATALOGUS

Verbonden door hun liefde voor de werken en de kunstenaars die zij verdedigen, vertellen Marion en L. Oster uitgebreid over hun verzameling tijdens een interview dat gepubliceerd wordt in de rijkelijk geïllustreerde catalogus van de tentoonstelling (22x22cm, 72 bladzijden, 31 foto's, FR/NL)

28

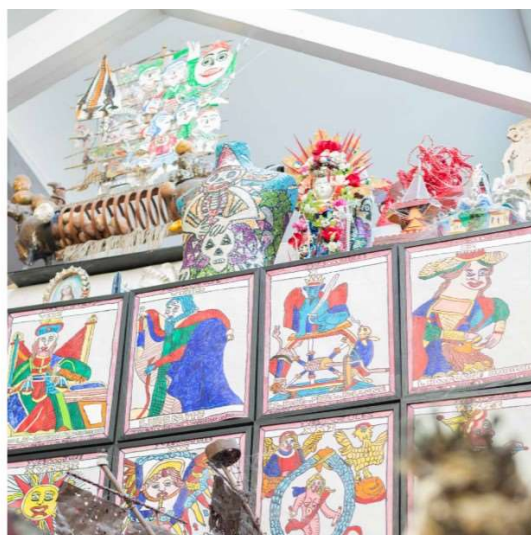
fait pas beaucoup d'illusions là-dessus. Ça nous permettrait de gagner quelques années mais le résultat serait le même. (ronc)

M Oui, je pense. Moi, ça me va très bien, parce que je suis une artiste accumulatrice et je n'aime pas le vide. Donc il faut que je remplisse. Et c'est vrai qu'au quotidien, ça ne me dérange pas vraiment. Mais les moments où il faut faire la poussière, c'est vrai que ça prend énormément de temps. Mais ça me va bien, quelque part. Il y a des coins que j'organise comme une de mes boîtes, par exemple.

T **Tout à fait, c'est ce que j'allais dire. Les boîtes' de Marion.**

Et je vois que Ludo me rejoint, par nécessité, par moments. Une accumulation d'objets se fait. Et on finit par être envahis par nos bébés. Mais c'est un choix.

1. Marion Oster est elle-même une artiste. Ces œuvres sont réalisées dans les collections d'Art et d'histoire de la ville de Paris. Elle a travaillé avec des artistes et des artisans de la région parisienne. Elle a travaillé avec des artistes et des artisans de la région parisienne. Elle a travaillé avec des artistes et des artisans de la région parisienne.

ENTRETIEN AVEC LES COLLECTIONNEURS, EXTRAITS

Marion, L. Oster en Tatiana Veress (directrice van het Art et marges museum), Lyon, 2018.

L Men vraagt mij vaak hoe het allemaal begon. Ik weet zeker dat het niet met de art brut op zich was. Het was eerder een ontdekking van de kunst via de expressie, de emotie en de sterke beelden van de religieuze kunst. Via mijn opvoeding, via mijn ouders ben ik niet in contact gekomen met de kunst. Wij bezochten wel eens een museum, maar daar bleef het bij. Mijn eerste ontmoeting met de kunst had dus te maken met Christus, de gekruisigde die overigens goed vertegenwoordigd is in mijn verzameling, en ook met de Maagd. Eerst was er de expressie, de emotie, het gevoel van onderuit gehaald te worden door een werk. En dat is echt de rode draad doorheen heel mijn verhaal. Het begon allemaal met sterke beelden, dus het expressionisme. Er bestaat niets sterkers dan Christus op het kruis. Ik denk dat het eerste werk dat ik bezat gewoon een foto van een reproductie van Christus was, of van een gezicht waarop het lijden te lezen valt, van een beeldhouwer die Jean Roulland heet. Daarna ontdekte ik Soutine en vele anderen.

M En je heilige !

L En dan een heilige, ja! Het eerste beeldhouwwerk dat ik bezat was een Sint Bernardus van Clairvaux gemaakt van plaaster. En daarna denk ik dat ik een tentoonstelling van Louis Pons gezien heb, heel vroeg in het Arsenaal van Metz, die een grote indruk op mij maakte. En beetje bij beetje, via het expressionisme, was ik constant op zoek naar die emotie. Voor mij moet kunst echt inspelen op de ziel of het menszijn. Iedereen mag dat noemen zoals hij wil. Ik houd ervan om door iets getroffen te worden, want dan voel ik me echt. Ik ben iemand die zich soms kan afschermen, die soms ook de dingen wil controleren, maar kunst voert je terug naar die sterke, wat tribale, primaire emotie. En dat is fundamenteel beschouwd hetgeen ik zoek in de kunst.

T En jij Marion ?

M Voor mij is het de dialoog, de uitwisseling die mij aantrekt in de werken. En de uitwisseling met de kunstenaars.

T Kan jij ook eens vertellen hoe je bij de art brut belandde en zelf kunstwerken ging maken?

M Dat gebeurde geleidelijk aan. Ik werd al heel vroeg getriggerd via rommelmarkten en kreeg het verzamelvirus te pakken.

T En je was ook altijd al zelf creatief bezig.

M Ja, ik heb altijd gecreëerd. Tweedehandsspullen en kleine antieke voorwerpen lieten mij toe om dingen te ontdekken die mij raakten en mij prikkelden om ook zelf creatief aan de slag te gaan. Van sommige voorwerpen zag ik bijvoorbeeld alleen maar de lijnen, of de manier waarop zij het licht weerkaatsen en verspreiden. Het fascineerde mij. Het voorwerp zelf was voor mij niet belangrijk, het was meestal een klassiek ding. En geleidelijk aan werd mijn smaak preciezer. Ik voelde mij sterk aangetrokken door het expressionisme, ook al in mijn werk. Maar dat stemde niet overeen met mijn diepste persoonlijkheid en van de weeromstuit ben ik mij gaan richten op iets minder geweldigs, iets complexer. Ik hield ervan bij anderen, vandaar mijn expressionistische verzameling. Vervolgens kreeg ik belangstelling voor de outsiderkunst. En daarna voor de art brut. En nog later ben ik me samen met Ludovic veel meer gaan toeleggen op de art brut. Ik hield ook van de populaire kunst, dat sprak me aan, maar alles evolueerde geleidelijk aan.

[...]

T Na Parijs zijn jullie verhuisd naar Lyon en opende je daar je galerij die « Le cœur au ventre » heet. Hoe kwam je op die naam ?

L Ik ben het die de naam gevonden heeft. Eigenlijk is alles gezegd met "le coeur au ventre". Het hart, omdat wij per definitie veel van elkaar en van de werken houden. De werken zijn echt levensgezellen voor ons, ze zijn levenshulpen met een sterke band. Dat kan sommigen schokken maar voor mij zijn die werken bijna personen. Ik kan met hen praten, hen aanraken, hen voelen zoals ze zijn. En dan is er de buik, hetgeen verwijst naar hetgeen ik hiervoor al vertelde. De buik omdat er die behoefte is, een soort van levensnoodzakelijkheid. Met andere woorden, die kunstenaars hebben een dergelijke band met hun creatie. Het creatieproces en het leven zijn geen van elkaar losstaande zaken, alles is intiem verweven met elkaar - en dat is precies waarvan wij houden. Dat is de reden waarom wij van art brut houden. Dat is ook wat wij als verzamelaars beleven vermits de kunst volledig verweven is met ons leven. En omdat wij dat alles samen doen wordt het allemaal nog sterker. Vandaar dus « het hart in de buik » - de liefde, het buikgevoel in de betekenis van een fundamentele scheppende kracht. Het is ook niet verwonderlijk dat wij houden van de populaire kunst, van de voodoo kunst en de Haïtiaanse kunst. Er is altijd die bijna magische oerkracht. De kunst heeft een magische dimensie, net zoals de liefde een magische component heeft.

T Een magie die in uw geval zorgde voor de ontmoeting tussen twee verzamelingen...

M En wij realiseerden ons dat wij op dezelfde golflengte zaten. Wij hadden tenslotte werken van dezelfde kunstenaars in huis.

KUNSTENAARS: EEN SELECTIE

ACM
Frankrijk, 1951

ACM, of Auguste Marié met de C van Corinne, zijn vrouw, in het midden. Na een academische opleiding die hij verwerpt wanneer hij afstudeert, legt hij zich toe op zijn persoonlijke creaties en begint ambitieuze en complexe architecturen te ontwerpen. Zijn miniatuurwerken bestaan uit een samenspel van allerlei recuperatiematerialen die hij oxideert en met zuur bewerkt. De kunstenaar geeft zelf geen uitleg bij zijn werken, het is zijn vrouw die de brug slaat tussen hem en "de kunstwereld". Als het alleen van hemzelf afhing zouden zijn werken nooit tentoongesteld worden. Vandaag maken zij deel uit van talrijke prestigieuze publieke en privéverzamelingen rond art brut.

Caroline Dahyot, creëert ter plaatse een werk
Frankrijk, 1968

Kunstenares Caroline Dahyot werd door het Art et marges museum uitgenodigd om een van zijn zalen om te toveren tot een buitengewone ruimte, een grot, een hut, een schuilplaats waar men zich kan verbergen voor de buitenwereld.

Dit is niet de eerste keer dat deze kunstenares dit doet. Haar woning, villa Verveine in Ault, in de Sommestreek, is het levende bewijs van haar vermogen om een totaal kunstwerk te ontwerpen. Haar woning is van de vloer tot het plafond bedekt, inclusief de gevel. Wie er binnengaat ontdekt een verbluffende verzameling van creaties en boodschappen in de meest uiteenlopende vormen: schilderijen, mozaïeken, tekeningen, beeldhouwwerken en assemblages. Elk van haar creaties heeft slechts een doel, al wie haar lief is te beschermen. Ze is ook alert voor de actualiteit en verwijst in haar creaties naar gebeurtenissen die haar beïnvloed of geschokt hebben.

Yves-Jules Fleuri
Frankrijk, 1960

Gekke gezichten trekkende, hilarische, angstige, en perplex kijkende personen lijken hier in alle rust te poseren. En dit is maar een bloemlezing uit honderden, zoniet duizenden werken van de hand van Yves-Jules Fleuri. Hij portretteert met verve koningen, koninginnen, een prins en zijn prinses – die hij soms wel eens door elkaar haalt –, een voormalige chansonster in een muur van kit, een in rozen gekruisigde Jezus, vrienden kunstschilders, tarotkaarten en bezoekers aan zijn atelier te Neufvilles (België). Hij gaat altijd op dezelfde manier tewerk – zijn stijl en onderwerp vond hij lang geleden en waarschijnlijk zal hij er nooit van afwijken: een mond, de ogen of een neus worden op dezelfde manier gesuggereerd. Gebeten en bijtende portretten, die janken tot het pijn begint te doen en die in de eenkleurige beelden lijken te knarsen. Hier worden alle schilderregisters getrokken – een strategie als een andere om te overleven.

Jacqueline Van Acker
België, 1956

Jacqueline woont in Brussel. Ze komt in opstand tegen een onrechtvaardige maatschappij waarin men geen gelijke kansen krijgt, tegen een systeem dat iedereen opsluit in zijn eigen hokje. En dankzij de valstrikken die zij bouwt, is het de onzichtbare vijand die in de kooi belandt. Door hem te structureren kan ze hem beter het hoofd bieden, sterk en met rechte rug, zoals de ijzeren maagden die zij in het leven roept door kleine stukjes chaos te ordenen. En met evenveel inzet schiet Jacqueline de minstbedeelden te hulp en legt zij zich toe op haar creaties. Ze aarzelt trouwens niet om bedjes voor vluchtelingen op te stellen in een kathedraal van ijzer en nikkel...

Michel Nedjar
Frankrijk, 1947

de man van de poppen! Ze worden gemaakt van stoffen die herinneren aan de stoffen die Nedjar met zijn grootmoeder verkocht op de vlooienmarkt van Clignancourt. De artiest verkiest deze oude stoffen – “Schmatess”, zoals zijn grootmoeder ze in het Jiddisch noemde – boven de mooie stoffen uit het kostuumatelier van zijn vader. De poppen worden eerst gevormd als klassieke poppen en nemen stilaan de vorm aan van gemangelde, verkooldde lichamen. Dit is de manier van de artiest om de beelden uit te drijven die hem kwellen. Later worden de poppen veelkleurig. Ze zijn niet meer vervormd door verf of modder, maar vertonen «littekens» die over heel het lichaam lopen dat volgepropt is met objecten. Hier en daar kan je een theepot of een poppenschoen ontwaren... Ze dragen een geschiedenis met zich mee, die van hun maker, van de vorige eigenaars van de stoffen of objecten, ze zijn universeel.

Marion Oster, verzamelaar, is ook kunstenaar
Niger, 1960

Marion Oster groeide op in Afrika en heeft veel belangstelling voor niet-Europese beschavingen. Zo geeft zij ons toegang tot een hele wereld van magische rituelen. De betovering ontstaat uit het verwaarloosbare en de kitsch, dankzij het talent waarmee zij de diverse elementen combineert. Van het religieuze onthouden we het heilige, het overstijgende, datgene wat waarde geeft. Het minutieuze en geduldige werk mondt uit in werken van een grote vrijheid die ons recht in het hart van folklores en heruitgevonden tradities brengt. Marion Oster stelt haar passie ook ten dienste van een collectie werken van artiesten met wie ze een gemeenschappelijke gevoeligheid deelt, van art brut tot art singulier via populaire kunst. Ze heeft bovendien het werk van deze artiesten gepromoot in de twee galerieën die ze achtereenvolgens in Parijs en Lyon had, deze laatste «Le cœur au ventre» genaamd.

Luboš Plný
Tsjechische Republiek, 1961

Luboš Plný ontwikkelde al in zijn kindertijd een passie, niet alleen voor het tekenen maar ook voor de anatomie, dode lichamen en autopsies. Tijdens een medisch onderzoek in het kader van zijn militaire dienst werd een psychische stoornis bij hem vastgesteld, die leidde tot zijn opname in een psychiatrische afdeling en hem aanzette om de medische en psychiatrische literatuur te bestuderen. Professioneel onstabiel, droomde hij ervan te gaan studeren aan de Academie voor Schone Kunsten van Praag. Hij werkte vanaf 1989 als model en ontving in 2002 van de rector de titel van "academisch model". Hij ondertekent sindsdien zijn tekeningen met een stempel die hijzelf ontwierp en waarop staat: « Luboš Plný, academisch model ». Onvermoeibaar verkent hij het lichaam aan de hand van anatomische doorsneden vanuit verschillende gezichtspunten, en voegt hier organische materie aan toe. Hij noteert op elk van zijn tekeningen de datum en het uur waarop hij eraan begon en waarop hij ze voltooide.

Passiefles
Frankrijk

Deze flessen zijn een uiting van populaire godsvrucht en werden gemaakt door zeelui, militairen of oorlogsgevangenen in hun vrijetijd. Ze zijn altijd anoniem en waren bedoeld voor eigen gebruik of als ex-voto in een religieus gebouw, als aandenken, als geschenk, of nog om verkocht te worden. Er is altijd een kruis aanwezig, vaak ook een ladder, en soms vindt men er tot 46 verschillende onderdelen in terug die allemaal te maken hebben met het passieverhaal van Christus!

DE PERMANENTE COLLECTIE

Op de eerste verdieping vindt u werken uit de verzameling van het museum die speciaal uitgekozen werden om een adempauze te creëren, voor men terechtkomt in de hut van Caroline Dahyot, die in een van de zalen van het museum opgetrokken werd.

Met: Inès Andouche, Jan Bedinsky, Georges Cauchy, Aloïse Corbaz, Caroline Dahyot, François De Jonge, Isabelle Denayer, Johan Geenens, Madge Gill, Martha Grunenwaldt, David Houis, Anne N'Dayiziga, Jean-Marie Mortier, André Prues, Nouzha Serroukh, Anny Servais, Jacques Trovic, André Wostijn.

AGENDA

Donderdag 14.02 Vernissage onder het teken van liefde

Woensdag 26.02 Familie workshop

Zaterdag 14.03 Museum Night Fever, Zwarte magie en waarzeggerij!

Zaterdag 21.03 Marolles Ma Diversité, rondleiding door de burens van het museum (FR)

Samedi 25.04 Erfgoeddag, workshop monotype voor de hele familie

Dimanche 17.05 Rondleiding door de verzamelaars (FR)

En nog een Speeddating en het MultiO festival (in samenwerking met het Centre culturel Jacques Franck). Stay tuned!

CONTACTEN

Art et marges museum

Hoogstraat 314

1000 Brussel

+32 (0) 2 533 94 90

info@artetmarges.be

www.artetmarges.be

Sarah Kokot, communicatie

sarah.kokot@artetmarges.be

+32 (0) 2 533 94 96

Sybille Iweins, persvoorlichter

sybilleiweins@gmail.com

+32 (0) 2 538 90 08

Foto's © Annabel Sougné

behalve Caroline Dahyot: screenshot film © Gérard Rauwel